

Vergaderjaar 2025–2026

34 104

Langdurige zorg

Nr. 463

**BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN VOLKSGEZONDHEID,
WELZIJN EN SPORT**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 12 januari 2026

De vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn & Sport heeft mij verzocht om te reageren op een brief die u van mevrouw T.K. heeft ontvangen. Graag voldoe ik aan uw verzoek.

Mevrouw T.K. legt in haar brief uit dat zij zich als mantelzorger over haar vader ontfermt, maar ook ontlast wil worden voor de weken dat zij niet beschikbaar is. De zoektocht naar passende logeeropvang levert echter nog niets op. Vervolgens beschrijft mevrouw T.K. de situatie dat haar vader naar het ziekenhuis wordt gebracht om vervolgens naar een plek in het verpleeghuis te gaan. Daarna wordt de vader van mevrouw T.K. geconfronteerd met allerlei kosten voor onder andere het vervoer naar het verpleeghuis. Mevrouw T.K. vraagt zich af waarom het niet mogelijk was om een geschikte plek voor haar vader te regelen voor de weken in het jaar dat zij niet als mantelzorger beschikbaar was. Zij geeft ook aan dat zij vanwege haar rol als mantelzorger is gestopt met werken in het onderwijs en vraagt zich af wat dit de samenleving op termijn kost.

Ik dank mevrouw T.K. dat zij de moeite heeft genomen om haar ervaringen, problemen en vragen met uw commissie te delen. Als thuis wonen niet meer gaat is het goed om dit met de huisarts te bespreken, zoals mevrouw T.K. ook heeft gedaan. Voor opname in een verpleeghuis is vervolgens een indicatie nodig van het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ). Daarna wordt in overleg tussen cliënt, vertegenwoordiger, zorgaanbieder van voorkeur en indien nodig het zorgkantoor gekeken naar een mogelijke passende plek en overbruggingszorg in de periode tot aan de verhuizing naar het verpleeghuis.

Het is niet zo dat eerst een ziekenhuisopname moet plaatsvinden voordat opname in een verpleeghuis mogelijk is. De casus van mevrouw T.K. laat zien dat dit, mede door de kosten die met zich meebracht, zeer belastend is geweest voor haar vader. Ik vind het bijzonder spijtig om te lezen dat de

overgang van thuis naar het verpleeghuis in deze casus niet op een minder belastende manier heeft kunnen verlopen.

Om het gat tussen thuis en het verpleeghuis te dichten zet ik in op de terugkeer van moderne verzorgingshuizen, een gezellige woonomgeving die eenzaamheid voorkomt en ervoor zorgt dat ouderen met extra zorg en ondersteuning beter kunnen participeren. Hiermee kan ook het ziekteverloop van ouderen beter in de gaten worden gehouden dan in de thuissituatie, als de wijkverpleging alleen op verschillende momenten gedurende de dag langs komt. Samen met betrokken veldpartijen onderzoek ik momenteel hoe de zorg en ondersteuning voor deze groep eruit zou kunnen zien, rekening houdend met de afspraken in het onlangs gesloten Hoofdlijnenakkoord Ouderenzorg (HLO) en het Aanvullende zorg- en welzijnsakkoord (AZWA).

Ik wil ook benadrukken dat mantelzorgers een belangrijke rol spelen in het leven van hun naaste. Mantelzorg kan echter ook als belastend of zwaar ervaren worden, bijvoorbeeld bij een toenemende zorgvraag en/of als de mantelzorg lastig te combineren is met het werk of het gezin van de mantelzorger. Het is daarom van groot belang dat mantelzorgers op een passende wijze ondersteund worden bij hun mantelzorgtaken, om zo hun waardevolle bijdrage te kunnen leveren.

In het HLO heb ik hierover afspraken gemaakt met partijen uit het zorgveld. In dit akkoord zijn, in aanvulling op de mantelzorgagenda 2023–2026, ook afspraken gemaakt en extra financiële middelen beschikbaar gesteld voor de ondersteuning van mantelzorgers. Deze middelen zijn specifiek bedoeld voor het verbeteren van het ondersteuningsaanbod van mantelzorgers en het verbeteren van de mogelijkheden voor respijtzorg, waaronder logeeropvang. Zoals mevrouw T.K. in haar brief ook schetst, heeft respijtzorg een belangrijke rol om mantelzorgers een adempauze te geven om de zorg aan hun naaste vol te houden.

Met het HLO en de mantelzorgagenda zet ik mij zo in om te zorgen dat ouderen kunnen blijven rekenen op de betrokkenheid, hulp en zorg van mantelzorgers en dat de mantelzorgers zoals mevrouw T.K. zich hierin gesteund voelen.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
N.J.F. Pouw-Verweij